

[Albrechtsen]

Det store antal danskere, som hvert år forlader Danmark til fordel for skattelylande, gør det nødvendigt, at der skrives ind over for skatteflugt. Det danske samfund går her ved glip af meget store skatteindtægter.

Nogle af måderne til undgåelse af skat til Danmark er givetvis vanskelige at få ram på. En række måder til undgåelse af beskatning for emigranter er det imidlertid nemmere at gennemføre foranstaltninger imod, hvis der blot er politisk vilje hertil. Det drejer sig om en række åbenbare huller i reglerne om begrænset skattepligt.

Personer og selskaber, som forlader Danmark, ophører kort fortalt med at være fuldt skattepligtige til Danmark, men bliver i stedet begrænset skattepligtige. Begrænset skattepligtige skal kun svare skat til Danmark af den indkomst, som de modtager »her fra landet«. (Danmark kan i øvrigt dele beskatningsretten med domicillandet, hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsaftale med det pågældende land).

Det er imidlertid sådan, at det kun er de indkomstarter, som er *positivt nævnt* i selskabsskattelovens § 2 og i kildeskattelovens § 2, som kommer til beskatning.

Forslagene til ændring af selskabsskatteloven og kildeskatteloven foreslår derfor, at der føjes flere nye indkomstarter til rækken af indkomstarter, som allerede kommer til beskatning hos begrænset skattepligtige.

Skatteministeriet har som bekendt ladet udarbejde en rapport om skatteflugtmuligheder, som bør stoppes (B 50-rapporten). Den har allerede ligget på skatteministerens bord længe, uden at ministeren har taget initiativ til at gøre brug af den. Rapporten er samtidig hemmelig. Forslagsstillerne har ikke haft adgang til at se den.

Skatteministeren har samtidig udtalt, at regeringen ikke føler sig »forpligtet til at tage hver linie op af denne betænkning og lave et lovforslag... (og at) der står ting i den, regeringen bestemt ikke kan gå ind for«. (Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 11470).

Forslagsstillerne mener derfor, at vi ikke behøver at være tilbageholdende på dette område, selv om der foreligger en (hemmelig) ekspertrapport.

Fradrag, som alene er af skattemæssig art.

(147)

Lejeværdi af egen bolig er som bekendt ikke penge, som man får udbetalt, men er blot en indkomst af skattemæssig art. Man kan ikke leve af lejeværdien. Der er omvendt på erhvervsområdet en række fradrag, som ikke er reelle fradrag. Selv om man kan nedbringe sin skattepligtige indkomst ved hjælp af disse fradrag, bliver man ikke fattig af det, idet det ikke er fradrag, som der ligger betalinger bag. Det drejer sig om forskudsafskrivninger, investeringsfondshenlæggelser, etableringskontoindsud og varelager nedskrivninger. De foreslås alle sammen afskaffet.

Disse fradrag er bandlyst i den lovgivning (årsregnskabsloven af 1981) og i den regnskabsmæssige sædvane, som anvendes, når erhvervsdrivende skal opgøre rentabiliteten i deres virksomhed.

Selskaber skal alene vise værdien af den udskudte skat, som opnås gennem anvendelse af disse ordninger.

Der tages på personskatteområdet samtidig højde for disse fiktive fradrag ved opgørelsen af socialindkomsten, idet disse fradrag holdes ude af beregningen.

Anvendelsen af disse skattemæssige fradrag medfører, at selskabernes skattepligtige indkomst er mindre end halvt så stor som resultatet opgjort efter almindelige driftsøkonomiske principper (i årsregnskabsloven).

Om de seks forslag gælder, at en gennemførelse vil betyde en meget væsentlig udvidelse af virksomhedernes beskatningsgrundlag og dermed væsentligt øgede skatteindtægter.

Men forslagsstillerne har været tilbageholdende med at angive alt for præcise skøn over de provenumæssige virkninger, hvilket bl.a. skyldes det utilstrækkelige statistiske materiale på området. En mere præcis beregning må foretages under udvalgsbehandling af forslagene.

Imidlertid skønner forslagsstillerne, at en øget årlig skatteindtægt på mere end 5 mia. kr. og snarere på op mod 10 mia. kr. vil være det samlede resultat.

VS er ikke modstander af, at det offentlige yder tilskud til investeringer. Men sådanne tilskud skal ikke ydes i form af en indirekte generel erhvervsstøtte, som skatteflugtmulighederne, varelager nedskrivningerne, investeringsfondshenlæggelserne osv. er udtryk for. Derimod medvirker VS gerne til at bruge midler til investeringer i offentlig produktion